

[Kirkeministeren]

den kirkelige ligning. Denne regel gælder kun de samlede ligningsbeløb til kirkekasserne, og allerede dette hensyn motiverer til at holde fast ved den gældende ordning.

Jeg vil gerne sige, at jeg i sidste måned nedsatte et udvalg, som skal beskæftige sig med folkekirkens økonomi. Jeg mener, at der kan være en mulighed for, at de problemer, som hr. Burgdorf her rejser, kan indgå i dette udvalgs arbejde.

Burgdorf (KF):

Jeg vil da gerne takke ministeren for denne redegørelse og også for det sidste, ministeren sagde, at man måske i det udvalg, der nu er nedsat, kan finde veje til en forenkling af regnskabsførelsen inden for menighedsrådene. Men derudover var der ikke så forfærdeligt meget at sige tak for, for ministeren mente ikke, det var muligt at ændre den praksis, man havde.

Nu er jeg da godt klar over, at menighedsrådsmedlemmer vel nok ikke er mere ærlige end andre mennesker i vort samfund. Der må naturligvis en revision til, det er da klart, og det er heller ikke dér, jeg mener at der bør sættes ind. Jeg har hørt kasserere i menighedsråd ytre sig om, at her var noget, som de syntes var overflødigt. Det siger ministeren at det ikke er, og det accepterer vi. Men at man skal køre med to kasser inden for samme menighedsråd – og det gør man jo – kan jeg ikke rigtig forstå. Jeg mener, at der her må kunne ske en forenkling, hvis man har vilje til det.

Jeg kan slet ikke forstå den motivering, som ministeren kommer med, nemlig at det er, fordi kommunen har indsigelsesret. Jeg går ud fra, at det er 20 pct.-reglen, ministeren her tænker på. Denne regel vil jeg da bede ministeren om at få pillet ud, i samme åndedrag som man nu ønsker at revidere alle kirkens anliggender.

Hermed sluttede spørgsmålet.

11) Til *justitsministeren* af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren sikre, at den politimæssige efterforskning i voldtægtssager får et andet holdningsmæssigt udgangspunkt fra myndighedsside end det hidtidige, der på forhånd

møder anmeldelsen med en altdominerende skepsis over for, om der har været tale om anvendt tvang, hvilket bl. a. grundfæstes i den holdning, politiaspiranter modtager i undervisningen gennem »Lærebog i politikundskab«?»

(Spm. nr. 529).

Skriftlig begrundelse.

Der har igennem længere tid i offentligheden været fremdraget en række tilfælde, hvor ofre for voldtægt hos politiet er blevet udsat for en afhørings teknik, der betænkeligt nærmer sig psykisk vold, især når man tager processens afstand fra en påstået fysisk voldsproces i betragtning.

Selv om den teoretiske mulighed for falsk anmeldelse naturligvis heller ikke i sådanne sager kan afvises, vil de utvivlsomt være sjældne, og det nok i stadig større grad i takt med ændrede omgangsformer og normer i samfundet.

Forhørsteknikken fastholdes imidlertid på et i bedste fald forældet niveau gennem den anvendte lærebog for politiaspiranter i politikundskab, som cand. jur. Nell Rasmussen og stud. mag. Annalise Kongstad har omtalt i »Årbog for kvindeåret 1978«.

Ib Christensen (DR):

Baggrunden for, at jeg har ønsket at rejse dette spørgsmål, som i øvrigt kommer til besvarelse på den internationale kvindedag i dag, er, at jeg ikke er helt tilfreds med det svar, som justitsministeren tidligere har givet retsudvalget.

En række sager, der har været omtalt i dagspressen og i radioen, tyder på, at politiet undertiden anvender meget bastante og forældede afhøringsmetoder på en for kvinden krænkende måde, fordi man ønsker at sikre sig mod falsk anmeldelse. Det fremgår af svaret til retsudvalget, at der kun har været én falsk anmeldelse for voldtægt i 1977 i København, men 23 opklarede sager og 11, der er afsluttet på grund af bevisets stilling.

Ændrede omgangsformer og vaner gør, at denne mandsdominerede indstilling, som man undertiden får indtryk af gør sig gældende, er forældet. Derfor er det vigtigt, at man ved at rejse sagen offentligt bidrager til, at en sådan indstilling forsvinder. Baggrunden for spørgsmålet er altså ved øget offent-